

Educația în Babilon - ieri și azi

Luni, 6 martie 2006

Gili Cârstea

Odată cu despărțirea lui Adam de Dumnezeu, administrarea planetei a fost preluată, în secret, de stăpânitorul veacului acestuia. El a construit o lume în opoziție cu principiile neprihănirii, un sistem care trebuia să funcționeze independent de Dumnezeu. Un astfel de sistem avea reguli noi și necesita un sistem de învățământ diferit și în contrast cu înțelepciunea divină.

Acest lucru este ușor de observat în istoria Babilonului fizic. Babilonul era centru lumii, nu doar administrativ, ci și educațional, științific și intelectual. La universitățile lui erau aduși cei mai promițători tineri de pe întinsul împărăției, iar odată cu ocuparea militară a unor noi provincii, una din grijele unităților de ocupație era selectarea tinerilor promițători pentru înscrierea în învățământul superior din Babilon. Este adevărat că acolo se studiau multe domenii valoroase privind cunoașterea lumii naturale, dar ele nu erau decât platforma pentru îndoctrinarea cu mentalitatea nouă, lumească, a noilor stăpânitori. Acolo se practica și se preda magia, astrologia, necromanția, vrăjitoria, citirea în stele, ghicirea, descântecul – toate în numele științei. Era o știință – știința acestei lumi controlate prin teamă, constrângere, amenințare – dar nu avea nicio legătură cu înțelepciunea care vine de sus. Era o știință lumească, firească, drăcească, iar sistemul educațional forma elita acestei lumi pentru controlarea gloatelor după regulile noi ale guvernanților. Învățământul superior din Babilon era liantul cultural, factorul unificator prin care ocupația militară era înlocuită de ocupația spirituală, filozofică și culturală. Absolvenții erau trimiși ca educatori, administratori sau clerici în provinciile de unde fuseseră aduși de armatele cotropitoare ale imperiului, astfel mentalitatea Babilonului despre lume și viață fiind difuzată subtil în mulțimea de popoare, limbi și culturi.

Daniel, Hanania, Mișael și Azaria nu s-au dus de bună voie să studieze în Babilon. Ei au fost duși acolo, alături de alți tineri evrei, sub amenințarea cu moartea. Sistemul i-a supus unui elaborat program de spălare a creierului, prin schimbarea numelor, schimbarea alimentației, închinării și obiceiurilor lor. De ce oare nu am auzit nimic despre ceilalți tineri evrei? De ce doar cei patru magnifici au onorat pe Dumnezeu în acest moment de criză? Poate din cauză că ei au ales un regim de viață sănătos? Din cauză că acasă făcuseră din Scripturi obiectul căutării și cercetării lor stăruitoare? Vom vedea odată. Ce știm acum este

că ei au strălucit la cursuri, că s-au impus la curte și au aruncat în țărână grandoarea învățământului superior al vremii, demascându-l ca neputincios, nefolositor, fals, dăunător.

Împăratul a avut un vis. Înțelegea că este ceva vital, dar uitase complet despre ce era vorba. A apelat la savanții împărăției, dar toată știința lor s-a dovedit neputincioasă. Au fost chemați astrologii, ghicitorii, descântătorii, oameni care cunoșteau tainele zeilor și comunicau cu ei – împăratul era îndreptățit să aștepte rezultate de la profesionalismul și expertiza lor. Dar totul a fost în zadar. S-a demonstrat clar că în privința lucrurilor lui Dumnezeu, știința acestei lumi este cu totul neputincioasă.

Un alt caz este acela al savanților lui Israel atunci când Isus din Nazaret a început să descopere pe Tatăl în mijlocul poporului Său. De ani de zile elita culturală a lui Israel mergea la școlile mari de la Atena și Alexandria, de unde venea cu diplome și acreditări fără de care nu erau recunoscuți și acceptați în învățământul național. Ei cunoșteau perfect fiecare frântură de slovă din lege, cunoșteau contextul istoric al fiecărui pasaj din Scriptură, aplicau o exegeză strălucită, disecau profund sensul fiecărei expresii – totul cu profesionalism exemplar. Totul degeaba. Știința lor înaltă în cunoașterea lucrurilor acestei lumi nu le-a fost de nici un folos în cunoașterea lucrurilor lui Dumnezeu. Ei citeau, înțelegeau și apreciau cuvintele scrise pe hârtie, dar mesajul cuprins în acele cuvinte le scăpa complet. În contrast, pescari needucați în lucrurile și știința acestei lumi înțelegeau și apreciau frumusețea neprihănită ascunsă în aceleași cuvinte pe care le studiau și conducătorii lor. Ei nu aveau pregătirea teologică atât de onorată în popor, dar acest lucru nu i-a împiedicat să-L descopere pe Mesia în lege și proroci. Observând acest fenomen ciudat, inima Domnului Hristos s-a umplut de slavă, exclamând cu satisfacție nedisimulată: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor” (Mat 11:25).

Domnul nu vrea să spună aici că Dumnezeu disprețuiește și ascunde lucrurile Lui de cei înțelepți și pricepuți. Nicidecum. El doar constată că oamenii pregătiți de învățământul superior al acestei lumi nu reușesc să vadă și să aprecieze lucrurile lui Dumnezeu. De ce se întâmplă așa?

Se întâmplă așa deoarece învățământul din școlile lumii are un singur scop, acela de a pregăti și înzestra pe oameni pentru expertiză în treburile acestei lumi, o lume aflată în rebeliune față de căile neprihănită. De la științele naturale până la teologie, educația lumii formează caractere pentru continuarea vieții în rebeliune, pentru menținerea și promovarea bunăstării și abundenței în acest sistem al fărădelegii. Universitățile lumii pregătesc omenirea să trăiască din ce în ce mai bine fără ajutorul lui Dumnezeu, iar scopul școlilor de teologie este acela de a sufoca și ultimele raze ale cunoașterii lui Dumnezeu, îngropându-le sub mormanele de gunoarie ale mulțimii de dumnezei mincinoși deghizați în adevăratul Hristos. Lumea se protejează pe căile ei împotriva asaltului neprihănită, iar educația joacă un rol vital în acest proces.

Pavel a constatat și el acest fenomen, și ne ajută să înțelegem calea pe care putem avea acces la înțelepciunea cerească ascunsă în cuvintele Scripturii:

“Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți, este o înțelepciune; dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți.

Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care n-a cunoscut-o nici unul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei...

Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuintând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești.

Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuiesc judecate duhovnicește” (1 Cor 2:6-14).

Pavel este cel mai îndreptățit să facă acest gen de afirmații, căci el avusese parte de educația strălucită a acestei lumi, și a înțeles personal ce impediment formidabil devine această educație în cunoașterea lui Dumnezeu. A ajuns să le socotească o povară, un “gunoi” și o pierdere. De ce oare aleargă tinerii adventiști după educație cât mai înaltă pe la școlile lumii, dacă ea se va dovedi un gunoi și o povară în aprecierea lucrurilor lui Dumnezeu?

Observați expresiile cheie ale pasajului: înțelepciunea lui Dumnezeu nu este “a veacului acestuia”; duhul care vine de la Dumnezeu nu este “duhul lumii”; și, cel mai important, despre lucrurile lui Dumnezeu nu se poate vorbi cu “vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească.”

Educația înaltă a lumii produce o înțelepciune, dar ea nu este de nici un folos în înțelegerea lucrurilor lui Dumnezeu. Din contră, ea s-a dovedit cea mai formidabilă piedică în cunoașterea lui Dumnezeu, căci scopul ei este promovarea valorilor unei guvernări opuse guvernării divine. Este adevărat, fără expertiza oferită de educația superioară a acestei lumi nu este posibil să fii de folos prea mult acestei lumi. Ca și în Babilonul antic, știința, filosofia, cultura, religia, joacă un rol determinant și reprezintă structura de bază a lumii noastre. Dar ele, când sunt confruntate cu împărăția lui Dumnezeu se dovedesc nu numai inutile, ci chiar păgubitoare, căci deformează lucrurile spirituale spre a se potrivi conceptelor și mentalităților acestei lumi. Educația religioasă care se predă în școlile lumii este principala responsabilă pentru succesul lui Baal de a se prezenta ca Hristos. Omenirea se pleacă astăzi în fața lui, onorându-l cu adorarea de care ar trebui să Se bucure doar Creatorul.

În confruntarea majoră care se apropie, poporul lui Dumnezeu nu va reuși să-și îndeplinească misiunea decât dacă va ajunge să privească locul lucrării și prezenței lui Dumnezeu diferit de credința Babilonului, citind Scriptura “cu o vorbire învățată de la Duhul Sfânt” și în contrast cu “înțelepciunea veacului acesta.”

Ceea ce ne va așeza în conflict mortal cu interesele veacului acestuia. Suntem pregătiți?